

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

לפני כב' השופטת, סגנית הנשיאה חנה קיציס – אב"ד,
כב' השופט רמי חיימוביץ,
כב' השופט אבי סתיו

המערער יאיר גולן
ע"י ב"כ עו"ד ליעד ורצהייזר, עו"ד ענבל אלבז

נגד

המשיבה רויטל טלי גוטליב, ח"כ

פסק דין

השופט א' סתיו:

1
2 ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת ע' יוסף-קוזין) מיום
3 12.8.2025, בת"א 51804-02-25, במסגרתו נדחתה תביעת לשון הרע שהגיש המערער על הסף לאחר
4 שבית המשפט מצא כי עומדת למשיבה חסינות פרלמנטרית מהותית.

רקע

5
6 1. המשיבה היא חברת כנסת, והייתה חברת כנסת גם במועד בו פורסמו הפרסומים נושא
7 התביעה. המערער כיהן בעבר כחבר כנסת וכסגן שר. כיום הוא מכהן כראש מפלגה ופעיל בזירה
8 הפוליטית וכך היה גם במועד הפרסומים.
9 2. עניינה של התביעה בחמישה פרסומים שפרסמה המשיבה בתקופה של כשבועיים וחצי (בין
10 יום 23.12.2024 ובין יום 9.1.2025), המתייחסים בעיקרם לקשר אפשרי בין המערער לבין "פרשת
11 ריגול בדרום" ולשאלה מדוע לא נחקר המערער לגבי אותה פרשה. בפרסומים אין פירוט של אותה
12 "פרשת ריגול", אולם אין חולק שהם מתייחסים לאירוע אשר הוגש בגינו כתב אישום נגד אדם בשם
13 אסף שמואלביץ. על פי כתב האישום, ביום 7.10.2023, בעיצומה של מתקפת הטרור על מדינת
14 ישראל, התחזה שמואלביץ' לקצין בצה"ל בדרגת סרן, השיג מידע סודי ומסר אותו לגורמים שאינם
15 מורשים לקבלו (לפירוט ראו, עפ"א 26549-01-26 שמואלביץ' נ' ידיעות אינטרנט (22.1.2026)).
16 נפרט עתה מעט לגבי הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה (לנוסח המלא של הפרסומים ראו
17 פסקאות 7-3 לפסק הדין קמא).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-11-46505 גולן נ' גוטליב, ח"כ

1 הפרסום הראשון נעשה בנאום של המשיבה במליאת הכנסת ביום 23.12.2024. במסגרת
2 הנאום, מצינת המשיבה כי היא אומרת את הדברים "בשם החסינות שלה"; מעלה את התהייה
3 מדוע המערער לא נחקר "בתיק הריגול" ומי "מאתרג" אותו; מכנה אותו בביטויים קשים ("האיש
4 המסוכן ערל הלב הרע ביותר רשע ביותר שאי פעם נתקלתי..."); וטוענת כי "כיו"ר מפלגה אתה חייב
5 לעם ישראל הסברים לקשר שלך למי שהואשם בישראל בתיק ריגול חמור".

6 הפרסום השני נעשה בריאיון של המשיבה לערוץ 7 ביום 25.12.2024. במסגרת הריאיון
7 מצינת המשיבה כי "שמעתי כבר זמן ארוך מאוד על פוליטיקאי שמעורב בפרשיית ריגול ולא נותנים
8 לפרסם את זה"; טוענת כי היה מקום לחקור את המערער ומצינת כי הוא נהנה מ"איתרוג";
9 ומוסיפה כי "יש לו איזשהו קשר למרגל, אני לא אומרת שזה קשור לפרשת הריגול... אבל יש קשר
10 שחייב את החקירה שלו... שייתן הסברים, בבקשה, שיתכבד ויאמר לי מה יש לו לומר על המרגל
11 ומה הקשר ביניהם".

12 הפרסום השלישי נעשה בריאיון לערוץ 14 ביום 25.12.2024. במסגרת פרסום זה מצינת
13 המשיבה כי היא פועלת במסגרת מילוי תפקידה ותוך ניצול חסינותה; מעלה את התהייה מדוע
14 המערער לא נחקר ואף לא מסר עדות פתוחה "בפרשת הריגול בדרום"; ומצינת "וזה האיש ואם
15 אתה תאיים על המפכ"ל אז אני לא אעמוד מנגד ואני אבדוק ואראה לעם ישראל מי אתה".

16 הפרסום הרביעי נעשה בריאיון לערוץ "טוב אקטואליה יהודית" ביום 1.1.2025. בריאיון
17 חוזרת המשיבה על כך שהיא פועלת מכוח חסינותה; תוהה מדוע המערער לא נחקר; ומצינת כי
18 "יש לכל הפחות את השם שלו עולה באיזשהו קשר לא קשור לריגול בהכרח אבל צריך לקבל על זה
19 תשובות למה שיהיה איזשהו שצריך לחקור אותו, אבל משהו מאתרג אותו". במענה לשאלת
20 המראיין האם יש ראיות שהמערער סייע למי שפגע בביטחון המדינה אומרת המשיבה כי "... צריך
21 היה לחקור אותו ומשהו מאתרג אותו אני רוצה לדעת ממי".

22 4. ביום 9.1.2025 שלח המערער למשיבה מכתב התראה, עליו היא הגיבה בהודעת וואטסאפ
23 וכן בפרסום ברשתות החברתיות באותו יום, שהוא הפרסום החמישי. בתחילת הפרסום מצינת
24 המשיבה כי המערער, "אבי אבות המסיתים והממרידים שקידש שקרים בוטים, שיסוי ושנאת
25 אחים כדרך חיים", שלח לה מכתב התראה לפני תביעה. המשיבה פרסמה את המענה שלה למכתב
26 ההתראה, ובו אמירות קשות ביותר כלפי המערער. במסגרת הפרסום טוענת המשיבה כי העובדה
27 שהמערער "לא נחקר בתיק הריגול ולו בתשאל פתוח מעוררת פלצות", ומוסיפה ותוהה כיצד הוא
28 לא נחקר "על שלל העבירות אותן ביצע לרבות איומים על מפכ"ל המשטרה והסתה לרצח רה"מ".

התביעה ופסק הדין קמא

30 5. ביום 20.2.2025 הגיש המערער נגד המשיבה תביעה לבית משפט השלום בפתח תקווה על
31 סך 500,000 ש"ח. בתביעה נטען כי הפרסומים עולים כדי לשון הרע, שכן עולה מהם שלתובע יש
32 קשר ל"מרגל" ול"תיק הריגול", אשר הפרסומים מתייחסים אליהם. פרסום זה, כך נטען, עלול

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"ב

- 1 לבזות את המערער, לעשותו מטרה ללעג ולבוז מצד הבריות ולפגוע במשלח ידו, ולפיכך מדובר
2 ב"לשון הרע", לפי החלופות בסעיפים 1(1), 1(2) ו-1(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("חוק
3 איסור לשון הרע"). המערער הדגיש כי מדובר "בעלילת דם מוחלטת" שתכליתה היא השחרת שמו
4 משיקולים פוליטיים.
- 5 6. המשיבה הגישה בקשה לדחיית התביעה על הסף, אשר הטענה העיקרית שעלתה בה היא
6 כי הפרסומים נעשו על ידה במסגרת פעילותה כחברת כנסת וממילא הם חוסים תחת החסינות
7 המהותית המוקנית לחברי כנסת לפי סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם,
8 התשי"א-1951 ("חוק החסינות"). חסינות זו, כך נטען, היא מוחלטת, ובהתקיימה אין לבית המשפט
9 סמכות עניינית לדון בתביעה. בבקשתה הבהירה המשיבה, כי החשד נגד המערער נובע מכך שנמצאה
10 ברשותו של "המרגל" מחברת בה היה רשום שמו של המערער ומספר הטלפון שלו, וציינה כי מידע
11 זה הגיע אליה ממקור חסוי אשר לא ניתן לחשוף אותו והיא אינה רשאית למסור עליו מידע
12 (פסקאות 44-45 לבקשה). יצוין, כי במסגרת הבקשה ביקשה המשיבה ארכה להגשת כתב הגנה עד
13 לאחר ההכרעה בבקשת הסילוק, ובית המשפט נעתר לבקשה זו.
- 14 המערער הגיש תשובה לבקשה, בה טען כי הפרסומים הם חלק מפעולות יזומות ומתוכננות שמבצעת
15 המשיבה "בשם החסינות", כי היא מנצלת לרעה את מוסד החסינות, כי אין מדובר בהבעת דעה
16 אלא בטיעון עובדתי, וכי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה החסינות אינה חלה עליה.
- 17 7. ביום 12.8.2025 ניתן פסק דינו של בית משפט קמא, בו התקבלה בקשת המשיבה, והתביעה
18 נדחתה על הסף. בית המשפט קבע כי כאשר עולה טענת חסינות יש לבררה בהזדמנות הראשונה, וכי
19 לצורך הדיון בבקשה לסילוק על הסף נקודת המוצא היא שהמערער יצליח להוכיח את הטענות
20 העולות בכתב התביעה.
- 21 לגוף העניין, בית המשפט ציין כי המבחן שנקבע בפסיקה בשאלת היקף החסינות הוא "מבחן מתחם
22 הסיכון הטבעי", וכי בנסיבות העניין השאלה העומדת על הפרק בגדרו של מבחן זה היא האם הביטוי
23 היה "פוליטי", שאז תזכה המשיבה בחסינות, או שמא מדובר בביטוי "פרטי" או "אישי", שאז לא
24 תעמוד לה חסינות. שאלה זו יש לבחון לפי שלושה פרמטרים: היסוד הנפשי של הדובר, אופי
25 ההתבטאות והנסיבות בהן היא נעשתה. בכל הנוגע ליסוד הנפשי, בית המשפט קבע כי הגם שמדובר
26 בהתבטאות מכוונת ומתוכננת אין בכך כדי לשלול את האפשרות כי תחול עליה חסינות, אם כי
27 מדובר בשיקול העשוי לפעול לטובת אי הכרה בחסינות. אשר לאופי ההתבטאות ונסיבות אמירתה,
28 עמד בית המשפט על כך שמדובר בהתבטאות בעניינים העומדים בלב השיח הפוליטי ומתייחסות
29 לגורם הפועל בשדה הפוליטי וכי הן נעשו בערוצים המשמשים "כלי עבודה" של חבר כנסת – נאומים
30 במליאה, ראיונות בתקשורת ופרסומים ברשתות החברתיות. נוכח כלל האמור, קבע בית המשפט
31 כי "אף שהפרסומים היו מתוכננים מראש ואף אם מדובר בלשון הרע ובהפצת תאוריית קשר, בשל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

היותם שיח פוליטי, ובשים לב שחסינות חבר כנסת בעבירת ביטוי היא רחבה, הם נופלים לגדר
'מתחם הסיכון הטבעי', ועומדת למשיבה חסינות עניינית בגינם (פסקה 38 לפסק הדין).

נוכח מסקנתו זו, דחה בית המשפט את התביעה על הסף, ובנסיבות העניין קבע כי לא יינתן צו
להוצאות.

הערעור

8. כנגד פסק הדין הגיש המערער את הערעור שלפנינו. בערעור טוען המערער, כי בית המשפט
שגה בכך שיצר זהות בין "מבחן הסיכון הטבעי" שאומץ בפסיקה כגודר את מתחם החסינות של
חברי כנסת לבין מבחן המבקש לזהות אם מדובר בביטוי פוליטי, וכי יש בכך משום סטייה
מהמבחנים שנקבעו בפסיקה. לטענת המערער, על פי מבחן הסיכון הטבעי, כפי שפורש בפסיקה, לא
נהנית המשיבה מחסינות. בהקשר זה עומד המערער על כך שהמשיבה פעלה באופן יזום ומכוון, תוך
ניצול מודע של החסינות המוקנית לה לשיטתה, ולא "גלשה" להתבטאות אסורה. עוד מציין
המערער, כי אין מדובר בענייננו בהבעת דעה מצד המשיבה, אלא בהפצת תיאוריית קשר עובדתית
כוזבת. המערער אף חולק על קביעת בית המשפט כי מדובר בהתבטאות "פוליטית", ולטענתו מדובר
בהכפשה המכוונת כלפיו באופן אישי.

9. המשיבה הגישה בקשה לדחיית הערעור על הסף, בטענה כי מכיוון שעומדת לה חסינות
מהותית, שאינה ניתנת להסרה, לא קיימת סמכות עניינית לדון בהליך. בהחלטת ההרכב מיום
1.2.2026 נדחתה הבקשה, תוך שנקבע כי שאלת קיומה של החסינות עומדת בלב הערעור, ועליה
להתברר במסגרתו. לבקשת המשיבה, נקבע כי הבקשה תיחשב ככתב תשובה לערעור. ביום
26.5.2026 התקיים דיון בערעור. במהלך הדיון הרבתה המשיבה להתפרץ לדברי ב"כ המערער באופן
שהקשה מאוד על ניהול הדיון, ולפיכך אישרנו לב"כ המערער להגיש טיעון משלים בכתב (המשיבה
הבהירה כי אינה מבקשת להגיש טיעון משלים מצידה).

דיון והכרעה

10. נתייחס תחילה לטענה שהעלתה המשיבה הן בערכאה קמא והן לפנינו, לפיה מכיוון
שעומדת לה חסינות מהותית אין לבית המשפט סמכות עניינית לדון בהליך. אין לקבל טענה זו.
כאשר מוגשת תביעה ועולה טענת הגנה לפיה עומדת לימין הנתבע חסינות מהותית, הרי שמדובר
בטענה המצריכה הכרעה. יהיה אשר יהיה המבחן לקביעת היקפה של החסינות המהותית, יש לקבוע
האם המקרה העומד על הפרק עונה עליו. הגורם המוסמך להכריע בשאלה זו הוא בית המשפט הדן
בהליך (ראו, ת"א (מחוזי מרכז) 4129-02-24 **ברסלר נ' גוטליב**, פסקה 19 (16.6.2026) ("עניין
ברסלר"). הטענה כי נוכח קיומה של חסינות מהותית אין לבית המשפט סמכות עניינית לדון בהליך
– לרבות לא בשאלה אם בנסיבות העניין אכן קמה חסינות מהותית – עלולה ליצור "מעגל שוטה"
בו לא תהיה אפשרות כלל לדון בשאלה אם מתקיימים התנאים להחלת החסינות המהותית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-11-46505 גולן נ' גוטליב, ח"כ

11. אשר לשאלה מהו השלב הדיוני בו יש לדון בשאלת החסינות המהותית – ישנו יתרון ממשי
בבחינת טענת החסינות בשלב מקדמי, שכן גרירת חבר כנסת להליך משפטי העוסק בעניין שייתכן
שיש לו חסינות מהותית לגביו יש לה, בפני עצמה, מחיר בדמות אפקט מצנן על חבר הכנסת (השוו,
ת"א (שלום י-ם) 9871/02 **גרביץ נ' אלישיב**, פסקה 10 (21.3.2004)). עם זאת, בירור שאלת החסינות
בהליך מקדמי אפשרי רק כאשר ההכרעה בשאלה זו אינה דורשת בירור עובדתי (ראו, עניין **ברסלר**,
פסקה 66; ע"א (מחוזי חי') 29466-01-15 **רגב נ' גולן** (1.7.2015); ת"א (שלום ת"א) 13390/03
גבריאלי נ' פריצקי, פסקה 5 (11.9.2003) ("עניין **גבריאלי**")). כמו בכל בקשה לסילוק על הסף, נקודת
המוצא לדיון היא שהתובע יצליח להוכיח את הטענות העובדתיות שהוא מעלה בכתב התביעה.
כאשר בית המשפט סבור שהמצע העובדתי העולה מכתב התביעה, או מהעובדות שאינן שנויות
במחלוקת שהועלו בבקשה לסילוק על הסף, אינו מספיק לצורך הכרעה בשאלת החסינות, הוא עשוי
לדחות את ההכרעה לתום ההליך. לצד זאת, כאשר הבירור העובדתי הנדרש ממוקד ומצומצם ביחס
לזה הכרוך בבירור התביעה כולה, רשאי בית המשפט לקיים הליך ראיתי נפרד, בשלב מקדמי,
לצורך הכרעה בשאלה זו (למקרה בו פעל כך בית המשפט ראו, בש"א (שלום י-ם) 4550/05 **מלכיאור**
נ' אוריאלי (9.4.2006); השוו לעניין האפשרויות העומדות על הפרק כאשר עולה טענת התיישנות,
רע"א 6552/20 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' א.לוי השקעות ובניין בע"מ** (2.12.2020)).
- בענייננו, בכתב הערעור לא נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שנדרש לסוגיית החסינות
במסגרת דיון בבקשה לסילוק על הסף, וטענה כזו הועלתה לראשונה במסגרת הטיעון המשלים.
דומה כי די בכך כדי לדחות את הטענה. מכל מקום, דין הטענה להידחות גם לגופה, שכן כפי שעולה
מהניתוח שיובא להלן, לא נדרש בענייננו דיון ברובד עובדתי שנוי במחלוקת החורג מהפרסומים
עצמם וממשמעותם, ושאלת פרשנותם של הפרסומים היא ממילא עניין הנתון בידי בית המשפט
ובדרך כלל אין להביא לגביו ראיות (ראו, ע"א 334/89 **מיכאלי נ' אלמוג**, פ"ד מו(5) 555, 562 (1992);
רע"א 1379/14 **רוטר נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (בפירוק זמני)**, פסקה 9 (25.8.2014)).
- ומכאן לגוף העניין.
12. סעיף 17 לחוק יסוד: הכנסת קובע, כי "לחברי הכנסת תהיה חסינות; פרטים ייקבעו
בחוק". סעיף 1(א) לחוק החסינות קובע את החסינות המהותית (המכונה גם "עניינית") המוענקת
לחברי הכנסת כדלקמן:
- "חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית, בשל
הצבעה, או בשל הבעת דעה בעל פה או בכתב, או בשל מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – אם
היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת".
- החסינות המוענקת לחברי הכנסת היא רחבה. היא אינה מוגבלת לפעולות שנעשו בכנסת,
והיא חלה הן על הבעת דעה והן על מעשים. החסינות היא "מוחלטת" במובן זה שהיא אינה ניתנת
להסרה (ראו, סעיף 13(א) לחוק החסינות). אולם, היא אינה "מוחלטת" במובן זה שהיא אינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-11-46505 גולן נ' גוטליב, ח"ב

1 משתרעת על כל פעולה שביצע חבר הכנסת בעת כהונתו בכנסת, אלא רק על פעולות שנעשו "במילוי
2 תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת".

3 יצוין, כי כאשר מדובר בלשון הרע שהיא פרסום מוגן לפי סעיף 1 לחוק החסינות, אזי מדובר גם
4 בפרסום מותר מכוח סעיף 13(1) לחוק איסור לשון הרע.

5 13. השאלה מהו גדר המקרים שבהם יש לומר כי פעולות חבר הכנסת נעשו לשם מילוי תפקידו
6 העסיקה את הפסיקה לא מעט. בבג"ץ 1843/93 פנחסי נ' כנסת ישראל, פ"ד מט(1) 661 (1995)
7 ("עניין פנחסי") הציגו חברי ההרכב מבחנים שונים, אשר אחד מהם זכה לכינוי "מבחן הסיכון
8 הטבעי". בבג"ץ 11298/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הכנסת, פ"ד נט(5) 865
9 (2005) הכריע בית המשפט העליון כי יש לאמץ מבחן זה, ומכאן שזהו המבחן המחייב.

10 ביסודו של מבחן הסיכון הטבעי ניצבת התפיסה כי פעילותו של חבר הכנסת לצורך מילוי
11 תפקידו אמורה, בעיקרה, להתבצע באופן חוקי. אולם, "חוק החסינות מכיר בכך שפעולות בלתי
12 חוקיות מסוימות מצויות בקשר כה קרוב לפעולות החוקיות, עד כי הן נהנות מחסינות (עניינית)
13 בפני תביעה (אזרחית או פלילית)" (עניין פנחסי, פסקה 21 לפסק דינו של השופט ברק). לפיכך, כאשר
14 חבר הכנסת עוסק במסגרת מילוי תפקידו בפעילות לגיטימית בעיקרה, הוא עשוי ליהנות מחסינות
15 גם לגבי פעולות לא לגיטימיות (בין אם משום היותן עבירה פלילית ובין אם בשל כך שהן מהוות
16 עוולה אזרחית), ובלבד שפעולות אלו הן חלק מהסיכון "הטבעי" הכרוך בביצוע הפעולות
17 הלגיטימיות. "סביב תפקידו כדיון של חבר הכנסת מצוי מיתחם של התנהגות, המשתרע על כל אותן
18 פעולות אסורות – שאינן חלק מתפקידו של חבר הכנסת – אך אשר התאוצה של ביצוע התפקיד
19 יוצרת סיכון שהוא טבעי לתפקיד" (שם, פסקה 19). כדוגמה להבחנה בין פעולה הנמצאת בתוך
20 מתחם הסיכון הטבעי לבין פעולה החורגת ממנו הובא מקרה בו חבר כנסת מסר, במסגרת דברים
21 שנשא תוך מילוי תפקידו, ידיעה סודית אשר פרסומה היה אסור. כאשר הפרסום נובע מכך שחבר
22 הכנסת לא נזהר בלשונו, אזי תחול על הפעולה חסינות מהותית. זאת, לעומת מקרה בו הידיעה
23 נמסרת במכוון מתוך רשימה של ידיעות סודיות שהוכנה מראש (ראו, שם, פסקה 23; כן ראו, בג"ץ
24 5151/95 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מט(5) 245 (1996)).

25 14. השאלה החשובה היא כמובן מהי הזיקה שבהתקיימה נחשבות הפעולות הלא לגיטימיות
26 ככאלו שביצוען הוא חלק מהסיכון ה"טבעי" או ה"מקצועי" הכרוך בעבודתו הלגיטימית של חבר
27 הכנסת. המונח "מתחם הסיכון הטבעי" אינו מספק הגדרה חדה של תחום הפעילות שהוא משתרע
28 עליו, ומטבע הדברים ישנם גם מקרים גבוליים. אנו נתמקד במקרה בו הפעולה הלא לגיטימית היא
29 לשון הרע.

30 נקודת המוצא היא כי כאשר הדברים אמורים בהתבטאות של חבר הכנסת בנושאים ציבוריים, אזי
31 מתחם הסיכון הטבעי הוא רחב במיוחד. "עבירות הקשורות בביטוי גרדא מצויות, ככלל, במתחם
32 הסיכון הטבעי. אם יידרש חבר הכנסת ליתן עליהן את הדין, עלול הדבר ליצור אפקט צינון מסוכן"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-11-46505 גולן נ' גוטליב, ח"כ

- 1 (בג"ץ 11225/03 **בשארה נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ס(4) 287, פסקה 13 לפסק דינו של
2 השופט ריבלין (2006); וראו גם, פסקה 9 לפסק דינו של הנשיא ברק). בעניין **פנחסי** ציין בית המשפט
3 העליון כי "הוצאת לשון הרע נמצאת בתחום הסיכון של חבר הכנסת, אשר צריך לשאת נאומים
4 רבים ולא תמיד יכול לבדוק את העובדות כהווייתן" (פסקה 20 לפסק דינו של השופט ברק). הדברים
5 יפים על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בהתבטאות המתייחסת לגורם הפועל גם הוא בשדה
6 הפוליטי.
- 7 ודוק: מקובלת עלי טענת המערער, כי השאלה "פוליטי או לא פוליטי" אינה ממצה את
8 מבחן הסיכון הטבעי. אולם, העובדה שמדובר בביטוי בתחום ציבורי המתייחס לגורמים פוליטיים
9 היא נתון בעל משקל נכבד בעת קביעת מתחם הסיכון הטבעי הכרוך בהתבטאות (ראו, עניין **ברסלר**,
10 פסקאות 44-45).
- 11 15. נקודת מוצא נוספת היא כי החסינות לא נועדה לאפשר לחבר הכנסת לפרסם במודע דברי
12 לשון הרע הכוללים שקרים במישור העובדתי. "... העובדה שהחסינות אינה מסויגת בדרישות של
13 אמת הפרסום או תום-הלב בפרסום אינה מקנה לחבר הכנסת זכות לשקר או לומר אי-אמת במודע"
14 (עניין **ברסלר**, פסקה 43). אולם, בכך אין כדי לומר כי החסינות מוגבלת להבעת דעה או כי בכל
15 מקרה בו נמצא שהפרסום כולל דברים שאינם אמת לא תחול עליו החסינות. אכן, כאשר מדובר
16 בפרסום שעניינו הבעת דעה אזי היקף התפרשותה של החסינות יהיה רחב יותר מאשר פרסום הכולל
17 היבטים עובדתיים, אולם החסינות אינה נשללת, מיניה וביה, כאשר מדובר בפרסום עובדתי (ראו,
18 עניין **ברסלר**, פסקאות 46-47; עניין **גבריאלי**, פסקה 6). הדברים יפים במיוחד כאשר מדובר בעניין
19 המצוי בקו התפר שבין עובדה להבעת דעה.
- 20 16. עניין נוסף שיש להידרש אליו הוא טענת המערער, כי הפרסום בענייננו אינו נופל בתוך
21 מתחם הסיכון הטבעי של עבודת המשיבה כחברת כנסת משום שהוא נעשה בכוונת מכוון. בהקשר
22 זה טוען המערער, כי מפסק דין **פנחסי** עולה כי התבטאויות אסורות עשויות להיות מוגנות בחסינות
23 מהותית כאשר חבר הכנסת "נסחף" אליהן תוך כדי עיסוק בפעילות לגיטימית, אולם היא אינה
24 חלה כאשר ההתבטאויות היו מתוכננות.
- 25 אכן, השאלה אם מדובר בהתבטאות ספונטנית או מתוכננת היא בעלת משקל משמעותי בשאלה אם
26 היא נכנסת לתוך מתחם הסיכון הטבעי של עבודת חבר הכנסת. כך קבע גם בית משפט קמא. אולם,
27 אין פירושו של דבר כי כל התבטאות מתוכננת לא תיכנס לתוך מתחם הסיכון הטבעי של עבודת חבר
28 הכנסת. כך, למשל, בעניין **בשארה** נקבע, בדעת רוב, כי עומדת לחבר הכנסת חסינות מהותית בנוגע
29 לאמירות העולות כדי עבירה של תמיכה בארגון טרור על דרך אמירת דברי שבח ואהדה. זאת, על
30 אף שמפסק הדין עולה שמדובר היה בדברים שנאמרו לאחר תכנון מראש (ראו, פסקה 18 לפסק
31 דינה של השופטת חיות בה צוין כי "עניין לנו בהבעת דעה סדורה ומחושבת מראש, בשתי
32 הזדמנויות". השופטת חיות אומנם הייתה בדעת מיעוט, אולם נתון עובדתי זה לא היה שנוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

1 במחלוקת. עוד ראו, ת"א (שלום י-ם) 11732-03-19 **בן גביר נ' בירן** (13.12.2020). הדוגמאות
2 שהובאו בעניין **פנחסי** (פסקה 23 לפסק דינו של השופט ברק) אכן עוסקות בהתבטאות לא מתוכננת,
3 אולם כפי שהשופט ברק מציין מדובר בדוגמאות שאינן ממצות (שם).

4 17. הנה כי כן, כאשר מדובר בפרסום העולה לפי הטענה כדי לשון הרע, לרבות כאשר נטען
5 שהפרסום כולל יסודות עובדתיים שאינם אמת, על בית המשפט לבחון שתי שאלות. האחת, האם
6 הפרסום נעשה במסגרת פעילות לגיטימית שהיא חלק ממילוי תפקידו של חבר הכנסת. זאת, שכן
7 "על הטוען לתחולת חסינות עניינית על מעשים לא חוקיים שעשה, להראות, כי המעשים הללו נגזרו
8 ממעשים אחרים, חוקיים ולגיטימיים, אשר היוו חלק ממילוי תפקידו הפרלמנטרי" (ע"פ 6833/14
9 **נפאע נ' מדינת ישראל**, פסקה מ"ח (31.8.2015)). השנייה, האם מרכיב הלשון הרע הנמצא בפרסום,
10 אשר בפני עצמו אינו לגיטימי, הוא חלק מהסיכון הטבעי הכרוך בפעילות הלגיטימית. השאלה מהו
11 אותו מתחם טבעי אינה ניתנת להגדרה מדויקת, ויש לבחון אותה בכל מקרה ומקרה בהתאם
12 לנסיבותיו. מקרה "קלאסי" בו עשויה להיות גלישה "טבעית" ממותר לאסור הוא כאשר מדובר
13 בהתבטאות לא מתוכננת שנאמרה בלהט הרגע. זה המקרה שהובא כדוגמה בעניין **פנחסי**. אולם,
14 אין זה המקרה האפשרי היחיד בו החריגה אל התחום האסור תיחשב לחלק מהסיכון המקצועי של
15 עבודתו הלגיטימית של חבר הכנסת. כך, למשל, גלישה כזו עשויה להתרחש כאשר לא היה סיפק
16 בידו של חבר הכנסת לברר את העובדות לאשורן (ראו הציטוט מעניין **פנחסי** שהובא לעיל בפסקה
17 14); כאשר מדובר בביטוי הנמצא באזור הדמדומים שבין עובדה להבעת דעה (ראו, עניין **ברסלר**,
18 פסקה 64); כאשר הפרט השקרי הוא חלק שולי יחסית בפרסום (גם אם אין מדובר ב"פרט לוואי"
19 כמובנו בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע) ונכלל בו על ידי חבר הכנסת מחמת חוסר זהירות; כאשר
20 חבר הכנסת לא דייק בדבריו, וגלש לתיאורים שאינם נכונים; או כאשר חבר הכנסת סבר שהמידע
21 שבידו נכון והתברר שלא כך הוא.

22 ומן הכלל אל הפרט.

23 18. התביעה בענייננו הוגשה בנוגע לחמישה פרסומים. כפי שפורט לעיל, הפרסומים כוללים
24 אמירות קשות, חלקן קשות ביותר, כלפי המערער. אולם, מעיון בכתב התביעה עולה כי התביעה לא
25 הוגשה בגין כל חלקי הפרסום. התביעה הוגשה בגין הקישור שנעשה בין המערער לבין "המרגל"
26 ו"פרשת הריגול" (ראו, פסקה 22 לכתב התביעה). בכתב התביעה לא נטען כי יש לראות בביטויים
27 הקשים שנכללו בפרסומים או בהאשמות אחרות שהופנו בהם נגד המערער משום לשון הרע, ולפיכך
28 הם אינם חלק מהתביעה (לכך שיש לציין בכתב התביעה בגין איזה חלק מהפרסום מוגשת התביעה
29 ראו, רע"א 2291/12 **הלפרין נ' איצקוביץ**, פסקה 6 (25.6.2012)). נידרש, אם כן, לאותו מרכיב אשר
30 בגינו הוגשה התביעה – הקישור בין המערער לבין "פרשת הריגול בדרום".

31 מעיון בפרסומים עולה, כי ליבת הטיעון בהם היא שישנו קשר מסוים בין המערער לבין
32 המרגל או פרשת הריגול המצריך בדיקה; כי על מנת לבדוק זאת יש לחקור את המערער או לפחות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

1 לתשאל אותו בתשאל פתוח; וכי הרשויות "מאתרגות" את המערער בכך שאינן עושות זאת.
2 המשיבה אינה טוענת, ודאי לא במפורש, כי המערער היה חלק מפרשת הריגול או כי היה שיתוף
3 פעולה בינו לבין המרגל. המשיבה קוראת לחקור את הדברים וטוענת כי רשויות החקירה אינן
4 עושות בהקשר זה את מלאכתן נאמנה. בחלק מהפרסומים המשיבה אף מציינת במפורש שאינה
5 יודעת אם המערער מעורב בפרשה, אולם מדובר בעניין שיש לבדוק אותו. הפרסום עוסק בנושא
6 שיש לו חשיבות ציבורית, והוא מתייחס למערער במעמדו כאיש ציבור. גם אם, כטענת המערער,
7 הייתה למשיבה כוונה לפגוע בו, אין בכך כדי לגרוע מהאופי הציבורי של הפרסום. אין ספק שעצם
8 הקריאה לחקירה של עניין שיש לו חשיבות ציבורית היא פעולה לגיטימית הנחשבת לחלק מתפקידו
9 של חבר הכנסת.

10 בהקשר זה אציין כי אין בידי לקבל את טענת המערער, אשר הועלתה במסגרת הטיעון המשלים
11 לאור הערות חברי ההרכב בדיון, כי האפיון של הפרסומים כ"קריאה לחקירה" לא נטען על ידי
12 המשיבה. מעבר לכך שמדובר בפרשנות של הפרסומים, שהיא תפקידו של בית המשפט, הרי שהטענה
13 כי כך יש לראות את הפרסומים עולה גם מהבקשה לסילוק על הסף שהגישה המשיבה (פסקאות 46-
14 44), גם אם אין זה עיקר הטיעון שלה.

15 19. הנה כי כן, המרכיב הלגיטימי של הפרסומים הוא הקריאה לחקירה, והטרעניה על כך
16 שחקירה כזו לא מתקיימת. פעולה כזו משתייכת באופן מובהק לעבודתו של חבר הכנסת, והיא
17 מותרת ולגיטימית. אלא שלטענת המערער, אין מדובר בענייננו בקריאה תמימה לחקירה, כי אם
18 בניסיון להפיץ תיאוריית קשר שקרית לפיה המערער קשור לפרשת ריגול, וכך גם הובנו הפרסומים
19 בציבור. טענה זו מתייחסת לרובד העוולתי, הלא לגיטימי, של הפרסומים. היא מחייבת התייחסות
20 לשאלה מהו, אם בכלל, הרובד הלא לגיטימי של הפרסומים (וזאת במסגרת הדיונית של בקשה
21 לסילוק על הסף, בה נקודת המוצא היא כי האמור בכתב התביעה נכון מבחינה עובדתית וכי זהו
22 המצע העובדתי היחיד שעליו מתבססת ההכרעה) ולזיקה בין הרובד הלגיטימי (הקריאה לחקירה)
23 לבין הרובד הלא לגיטימי. ככל שיימצא שהמרכיבים הלא לגיטימיים של הפרסום הם חלק ממיתחם
24 הסיכון הטבעי הכרוך בביצוע החלק הלגיטימי של הפרסום, אזי תהיה המשיבה זכאית להגנתה של
25 החסינות המהותית.

26 20. בענייננו, הרובד העוולתי של הפרסומים נוגע לרושם הכללי העולה מהם כי קיים נגד
27 המערער חשד ממשי לקשר בינו לבין "פרשת הריגול בדרום" או "המרגל מהדרום". בפועל, כפי
28 שהבהירה המשיבה קריאתה לחקירה מבוססת על מידע לפיו במחברת שנתפסה אצל אסף
29 שמואלביץ' מופיע שמו של המערער ומספר הטלפון שלו. אף אם הדברים נכונים, לכל היותר מדובר
30 באינדיקציה ראשונית וכוללנית, שאולי מצדיקה בדיקה אך אינה משקפת חשד של ממש למעשה
31 בלתי לגיטימי מצד המערער. הפער המהותי בין האופן שבו הוצג החשד לציבור לבין מהותו של
32 החשד מוביל למסקנה כי פרסומי המשיבה כוללים לכאורה מרכיב עוולתי של לשון הרע. אכן,
33 הקורא הסביר של הפרסומים מבין כי המשיבה אינה טוענת באופן חד משמעי שהמערער מעורב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-11-46505 גולן נ' גוטליב, ח"ב

1 בפרשת הריגול, אלא קוראת לחקור שאלה זו. אך בכך אין די. אילו הייתה המשיבה מסייגת את
2 דבריה או נותנת "פרפראזה" המאפשרת לקורא להבין, ולו בקווים כלליים, מהי רמת החשד
3 האמיתית כנגד המערער, ניתן היה לבסס טענה כי לא מדובר בלשון הרע או שחלה לגביה הגנה.
4 אולם, משעה שלא כך נעשה, ונוכח הנחרצות והחריפות בהתבטאויותיה של המשיבה, עשוי הקורא
5 לחשוב כי מדובר בחשד שיש בו "בשר", בעוד שלא כך הוא.

6 21. השאלה שעל הפרק היא, אפוא, האם המרכיב העולתי בפרסום (יצירת הרושם כי יש נגד
7 המערער חשד ממשי) הוא חלק מהסיכון הטבעי הכרוך בביצוע המרכיב הלגיטימי של הפרסום
8 (הקריאה לחקירה). אין חולק, כי פרסומי המשיבה, בעיקרם, היו מתוכננים מראש, ולא רק זאת
9 אלא שהמשיבה פעלה באופן מחושב תוך הסתמכות על חסינותה ("בשם החסינות", כלשונה). אין
10 מדובר בענייננו במקרה של גלישה ספונטנית לא זהירה מפרסום מותר לשאינו כזה, אלא בפרסום
11 אשר מרכיביו האסורים (למצער ברובם) היו מתוכננים מראש. על אף האמור, אני סבור שיש לראות
12 בלשון הרע הכלולה בפרסום כחלק ממתחם הסיכון הטבעי הכרוך במרכיב הלגיטימי שלו.

13 חבר כנסת הקורא לביצוע חקירה בעניין שיש לו חשיבות ציבורית הקשור לגורם פוליטי יריב –
14 פעולה שכשלעצמה היא לגיטימית – עלול לסטות לתחום הלא לגיטימי בדרך בה יתאר את החשד
15 שיש לשיטתו נגד אותו גורם. הוא עלול להפריז בעוצמת החשד, לא לתת תיאור הוגן של העובדות,
16 להתעלם מהיבטים שמן הראוי היה לציין אותם וכדומה. זהו חלק מהסיכון המקצועי של עבודתו,
17 והוא קיים גם כאשר הפרסום היה מתוכנן מראש. בהינתן התחולה הרחבה של מתחם הסיכון
18 הטבעי כאשר מדובר בהתבטאויות בעניינים ציבוריים, הרי שבדרך כלל יש לראות בהפרזות, באי
19 דיוקים, בנחרצות יתר או באי הגינות הנוגעת לאי הבאת התמונה המלאה במסגרת ההתבטאות,
20 משום חלק מהסיכון הטבעי הכרוך בעבודת חבר הכנסת.

21 ובענייננו, גם אם המשיבה הייתה צריכה להתנסח בצורה זהירה ומדודה יותר; לחדד כי מדובר
22 במידע ראשוני וכוללני, שלפחות בשלב זה אינו עולה כדי חשד של ממש כנגד המערער; ולהיות פחות
23 נחרצת בתיאור טענותיה נגד המערער – הרי שמדובר בחריגות שהן חלק מהסיכון המקצועי של
24 עבודתה כחברת כנסת. ויודגש, כי קביעה זו אין פירושה כי המשיבה פעלה כראוי בכך שהתבטאה
25 כפי שהתבטאה. אדרבה, נקודת המוצא לדיון היא שהאופן בו התבטאה המשיבה עולה כדי עוולה
26 של לשון הרע (שאחרת החסינות כלל אינה נחוצה). אולם, בנסיבות העניין ההיבטים העולתיים של
27 הפרסומים קרובים דיים למטרה הלגיטימית שהם נועדו להשיג על מנת לקבוע שהם חלק מהסיכון
28 הטבעי הכרוך בה והם נהנים מחסינות מהותית.

29 22. אשר לטענת המערער כי הפרסום נעשה מתוך כוונה לפגוע בו, דומה כי בנסיבות העניין,
30 וכפי שקבע אף בית משפט קמא, מדרך התנסחותה של המשיבה עולה כוונה לפגוע במערער. אולם,
31 כוונה לפגוע, בפני עצמה, אשר באה על רקע השתייכות פוליטית ולא ממניע אישי, אין בה כדי לשלול
32 את האפשרות כי הפעולה נעשתה במסגרת מתחם הסיכון הטבעי של עבודת חבר הכנסת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"ב

1 המסקנה העולה מהאמור היא כי הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה חוסים תחת החסינות
2 המהותית הקבועה בסעיף 1(א) לחוק החסינות, וממילא בדין דחה בית משפט קמא את התביעה על
3 הסף.

4 23. לסיום אציין, כי איני מקל ראש בטענת המערער לגבי הפגיעה שנגרמה לו על ידי הפרסומים,
5 אשר בגינם הוא מצא את עצמו נאלץ להתמודד עם תיאוריות קונספירטיביות לגבי מעורבות
6 בפעילות שלא היו לו יד ורגל בה. זו תוצאה קשה ובעייתית, הן מבחינתו האישית של המערער והן
7 במישור הציבורי (ראו, רע"א 1954/24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד - אגודה שיתופית, פסקה 3 לפסק דינו
8 של השופט עמית (7.1.2025)). אולם, בענייננו נוסף לאיזון הערך החשוב של מתן אפשרות לחבר
9 הכנסת להתבטא בחופשיות, ככל הניתן, בכל הנוגע לעניינים שיש להם חשיבות ציבורית או עומדים
10 בלב השיח הציבורי, כפי שהוא משתקף בבחירתו של המחוקק במסגרת סעיף 1(א) לחוק החסינות
11 להעניק לחברי הכנסת חסינות רחבה לגבי פעולות אשר הם מבצעים במילוי תפקידם או למענו.
12 בנסיבות המקרה, כפי שפורטו לעיל, האיזון שקבע המחוקק במסגרת סעיף 1(א) לחוק החסינות,
13 כפי שפורש בפסיקה, מכתוב את המסקנה כי הפרסומים חוסים תחת החסינות המהותית הקבועה
14 בסעיף.

סוף דבר

15
16 24. נוכח כלל האמור, אציע לחבריי כי נדחה את הערעור. עוד אציע, כי בנסיבות העניין,
17 ובהתחשב בהתנהלותה של המשיבה בדיון, לא נעשה צו להוצאות.

18

אבי סתיו, שופט

השופט ר' חיימוביץ':

19
20
21
22 אני מסכים לפסק דינו המפורט של חברי כב' השופט סתיו, ולמסקנתו כי במקרה הנוכחי יש לדחות
23 את הערעור. מאחר שמפסק דינו של בית משפט השלום עשוי לעלות כי כל התבטאות פוליטית זוכה
24 לחסינות, אבקש להוסיף מספר הערות קצרות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

1 חברי הכנסת זוכים לחסינות רחבה על הבעת דעה בעל פה או בכתב, אם זו נעשתה במילוי
2 תפקידם או למען מילוי תפקידם כחברי כנסת. חסינות זו נועדה להבטיח הליך דמוקרטי תקין,
3 ולאפשר לחבר הכנסת "למלא נאמנה את תפקידו ולייצג את ציבור בוחריו תוך מתן ביטוי חופשי
4 ומלא לדעותיו ולהשקפותיו, ללא חשש וללא מורא כי הדבר עלול לעלות לו בהרשעה פלילית או
5 בחיוב כספי אישי בהליך אזרחי" (בג"ץ 11225/03 **בשארה נ' היועמ"ש**, פ"ד ס(4) 287 (2006)). בתי
6 המשפט נוטים אפוא לתת הגנה רחבה לחופש הדיבור והביטוי של חברי כנסת, מתוך הכרה
7 בחשיבותם לדמוקרטיה, ומחשש שהגשת תביעות נגד חברי כנסת והצורך בניהולן יקשו על מילוי
8 תפקידם החשוב.

9 החסינות ניתנה לתכלית ציבורית, ולכן הוגבלה **בחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם**
10 **וחובותיהם, התשי"א-1951 ("חוק החסינות")**, להבעת הדעה או למעשה שנעשו "במילוי תפקידו,
11 או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת". אמירות או פעולות שלא נאמרו או נעשו במסגרת התפקיד
12 אינן זוכות לחסינות, ודי בלשון ברורה זו של החוק להבהיר שאין בסיס לטענת המשיבה כי לבית
13 המשפט אין סמכות לדון בתביעות הקשורות באמירותיה ובמעשיה משום שקיימת לה חסינות.
14 המחוקק בחר במודע ובכוונת מכוון שלא לתת לחברי הכנסת חסינות דיונית מוחלטת מפני תביעות,
15 אלא חסינות מהותית על פעולות שעשו במילוי תפקידם. הגורם המוסמך על פי דין לקבוע אם
16 מתקיימים התנאים לקיומה של חסינות – היינו: האם הדברים נעשו במסגרת התפקיד אם לאו –
17 הוא בית המשפט. חברי עמד על כך בפסק דינו, וראו גם: פסק דינו של כב' הנשיא שמגר בבג"ץ
18 620/85 **מיערי נ' יו"ר הכנסת**, פ"ד מא (4) 169 (1987).

19 בהחלטתי בת"א 4129-02-24 **ברסלר נ' גוטליב** (16/6/2026), התייחסתי בהרחבה לגבולות
20 תפקידם של חברי הכנסת, בהתאם לחוק ולפסיקה. אין צורך לחזור על דברים, שפורטו שם, ובפסק
21 דינו של כב' השופט סתיו, לרבות לגבי מבחן הסיכון הטבעי ויישומו. לענייננו אציין כי בשני קטביו
22 של התפקיד ניצבים הבעת דעה מזה, והפרת חוק מכוונת מזה. "הבעת דעה", מוזכרת במפורש בחוק
23 החסינות, וזוכה להגנה רחבה. הדעה היא בליבת עיסוקם של חברי הכנסת, וכאשר חבר הכנסת
24 מביע דעה או מעביר ביקורת, גם ביקורת חריפה ומתוכננת, הוא זוכה לחסינות. בקוטב הנגדי
25 מצויות פעולות בלתי חוקיות מתוכננות. "חבר-כנסת אינו רשאי, תוך כדי ביצוע תפקידו כחבר-
26 כנסת, להפר את החוק בריש גלי ובאופן הפגנתי ולטעון לחסינות עניינית. חבר-כנסת אינו רשאי
27 לתכנן מראש התנהגות פלילית מתוך מחשבה שהחסינות תעמוד לו" (בג"ץ 1843/93 **פנחסי נ' כנסת**
28 **ישראל**, פ"ד מט(1) 661 (1995)). אחת הדוגמאות שניתנו בפסיקה, ואליה התייחסתי בהחלטתי
29 הנ"ל, היא חשיפה מתוכננת של איש שירותי הביטחון, ששמו וזהותו אסורים בפרסום.

30 בתווך שבין קטבים אלו נמצאות, בין השאר, הפרות חוק אקראיות וספונטניות (שהוזכרו
31 בפרשת פנחסי ובבג"ץ 5151/95 **כהן נ' היועמ"ש**, פ"ד מט(5) 245 (1996)), שעשויות לזכות להגנה
32 מכוח מבחן הסיכון הטבעי. וכן – וכאן המוקד בהליך שלפנינו – מסירת עובדות שעלולות לפגוע
33 באדם אחר. עובדה אינה הבעת דעה, ולשונו של חוק החסינות, מלמדת כי החסינות ניתנה ל"הבעת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

1 דעה", ולא לפרסום עובדות המהוות לשון הרע. דווקא בית המשפט הוא שהרחיב את החסינות
2 לאמירות עובדתיות, דרך החלופה של "מעשה". זאת נוכח התפיסה כי יש לתת לחברי הכנסת חופש
3 ביטוי רחב ככל האפשר.

4 5. עם זאת, חשוב לזכור כי מסירת עובדות לא נכונות עלולה לפגוע בשמו הטוב של היחיד
5 נושא הפרסום; והיא עלולה גם לפגוע בהליך הדמוקרטי לשמו ניתנה החסינות, שכן הציבור מסתמך
6 על דברי חבר הכנסת, ומניח כי חבר הכנסת מסר לו עובדות בדוקות ונכונות. תפקידו של חבר הכנסת
7 כולל אמנם מסירת מידע לציבור, אך דווקא חשיבות התפקיד, ואמון הציבור בחבר הכנסת ובדבריו,
8 מחייבים שיהיה זה מידע אמיתי ואמין במידת האפשר. חבר כנסת אינו רשאי למסור לציבור עובדות
9 לא נכונות במודע, בוודאי כשאלו פוגעות באדם אחר, שכן הדבר מערער את אמון הציבור בכנסת
10 ובחבריה, ועלול לגרום לכך שחלקים בציבור יחשפו לתמונת מציאות שגויה, באופן המקשה על
11 קיומו של שיח ודיון, שהם חלק מן ההליך הדמוקרטי (רע"א 1954/24 וקנין נ' ניר דוד (7/1/2025),
12 בפסקה 3 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית). על רקע זה מתעורר קושי בקביעה גורפת לפיה חבר כנסת
13 זכאי לחסינות מוחלטת בשל פרסום עובדות לא נכונות, רק משום שהדברים נאמרו בהקשר פוליטי
14 או כדי להשיג רווח פוליטי.

15 6. לשלמות התמונה, ראוי להזכיר כי כאשר אנו עוסקים בנושאים ציבוריים בהם עוסקים
16 חברי הכנסת, ובפרסומים על פוליטיקאים ואישי ציבור, קו הגבול בין דעה לעובדה עשוי להיטשטש.
17 במקרים אלו הנטייה היא לקבוע, במידת האפשר, כי הפרסום הוא הבעת דעה הזוכה לחסינות
18 ולהגנה. ראו, למשל: ע"א 323/98 שרון נ' בנזימן, פ"ד נו(3) 245 (2002); רע"א 817/23 עמותת חוזה
19 חדש נ' זוהר (30/5/2023). לעמדה שונה מעט ראו: רע"א 65005-03-26 ואטורי נ' הרי (12/8/2026).

20 7. במקרה הנוכחי המשיבה קראה לחקירת קיומו של קשר אפשרי בין המערער ובין פרשת
21 הריגול מהדרום, וזאת בצירוף ביטויים חריפים, שאינם קשורים לפרשת הריגול. כפי שציין חברי,
22 הפרסומים עלולים להוביל למסקנה שהמערער קשור לאותה פרשה, ולפגוע בשמו הטוב. במובן זה
23 יש קושי רב בהתנהלות, בוודאי בהתחשב בכך שהמידע עליו הסתמכה המשיבה (ולא היה ידוע
24 לציבור הרחב) הוא טענה שאותו שמואלביץ' רשם את שמו של המערער ואת מספר הטלפון שלו
25 במחברת שבידיו. הא ותו לא. עם זאת, המשיבה הדגישה בפרסומיה כי היא מבקרת את הרשויות
26 משום שלא חקרו מה שלטעמה ראוי היה לחקור; ובחלק מן הפרסומים היא אף מבהירה כי אינה
27 יודעת את העובדות לאשורן, ואינה יודעת אם קיים קשר בין המערער ובין הפרשה, אך סבורה שיש
28 לחקור זאת. בנסיבות אלו, אני מצטרף למסקנת חברי שבמכלול הדברים נכון יותר לסווג את
29 הפרסומים כדברים שנאמרו במסגרת תפקידה של המשיבה, ולכן הם זוכים לחסינות.

30 בשולי הדברים אציין כי הליכים מסוג זה, בין פוליטיקאים ואנשי ציבור, חורגים מעניינם הפרטי
31 של בעלי הדין אל הזירה הציבורית. משעה שהובא לפני בית המשפט הליך הוא נדרש להכריע בו
32 בהתאם לדין, אך ככלל נכונה האמירה כי "בית המשפט אינו הזירה המתאימה להתגוששות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"כ

- 1 אידיאולוגית-פוליטית, וכי ההליך המשפטי אינו תרופה לכל מכאוב" (ע"א 2266/14 ילין נ' אסתרצו
- 2 15/7/2015)). מוטב כי אנשי ציבור מכל הצדדים ישקלו היטב אם נכון לנהל מאבקים אלה בבית
- 3 המשפט. זאת, הן משום שהדברים גוררים את בית המשפט על-כורחו לזירה הציבורית, והן משום
- 4 שלאישי ציבור, כמו הצדדים שלפנינו, נגישות רבה יחסית לאמצעי התקשורת כך שבדרך-כלל
- 5 פתוחה לפנייהם הדרך להזים דברי כזב בכוחות עצמם ולהעמיד דברים על דיוקם.

רמי חיימוביץ, שופט

6

7

השופטת ח' קיציס:

- 8 אני מצטרפת למסקנת חבריי שיש לדחות את הערעור. בין היתר, חבריי עמדו על ההגנה הרחבה
- 9 שיש להעניק לחברי הכנסת במסגרת מילוי תפקידם, על קו הגבול הדק שבין הבעת דעה לעובדה
- 10 באספקלריה זו, ועל הפער בין המידע שנמסר למשיבה לבין הביטוי המילולי שניתן למידע זה
- 11 בפרסומיה. בפני המשיבה עמד מידע נקודתי קל ערך לפיו במחברתו של אסף שמואלביץ' הופיעו
- 12 שמו ומספר הטלפון של המערער. מידע זה קיבל משמעות עודפת בפרסומי המשיבה. באחד מהם
- 13 היא אפילו הפכה את המערער ל"פוליטיקאי שמעורב בפרשיית ריגול". במסגרת הפרסומים לפחות
- 14 פעמיים היא אף השתמשה בביטויים קשים כלפי המערער. על אף כל אלו, הפרסומים נסובים סביב
- 15 קריאתה לחקור את החשד, וקריאה שכזו היא בתחום תפקידה כחברת הכנסת. כאמור לב
- 16 הפרסומים הוא קריאה לחקירה, ועל כן "נטמעים" בהם המרכיבים העוללתים האחרים שבפרסום.
- 17 כפי שביארו חבריי אין להפריד בין הדברים.

- 18 ההגנה הרחבה שקשורה בחסינות חברי הכנסת הביאה לתוצאה שדווקא המערער, מי שבמסגרת
- 19 שירותו הצבאי הממושך עשה לילות כימים בשמירה על גבולות המדינה ושלוש תושביה, נאלץ
- 20 להתמודד עם תיאוריית קונספירציה שרחוקה ממנו מזרח כמערב.

- 21 אולי יהיה בדברים שנכתבו לעיל כדי להחזיר את הדיון הציבורי לנתיבו העובדתי המדויק, ולצמצם
- 22 במעט את הנזק שנגרם למערער.

23

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 46505-11-25 גולן נ' גוטליב, ח"ב

חנה קיציס, שופטת, סגנית הנשיאה

1

2

3

לפיכך, הערעור נדחה.

4

אין צו להוצאות.

5

הערובה שהפקיד המערער תושב לו.

6

7

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ו, 25 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

8

9

אבי סתיו, שופט

רמי חיימוביץ, שופט

חנה קיציס, שופטת, סגנית
הנשיאה

10

